

[Landbrugsministeren.]

loven) er optaget en påkrævet ændring af mindstestørrelsen for ejendomme, der skal henregnes til landbrugsejendomme. Forholdet er det, at man i lov nr. 106 af 3. april 1925 havde fastsat denne mindstestørrelse til 1 ha geometrisk mål og 1 000 kr.s grundværdi. Denne mindstestørrelse gik uændret over i den gældende lov nr. 291 af 31. marts 1949, uanset at den almindelige stigning i grundværdierne i tidsrummet fra 1925 til 1949 medførte, at mange ejendomme med et tilliggende af 1 ha eller derover, som i 1925 havde under 1 000 kr.s grundværdi, i 1949 var ansat til denne eller en højere grundværdi og derved blev underkastet landbrugslovens bestemmelser. Heller ikke ved lov nr. 269 af 14. juni 1951 om tillæg til landbrugsloven blev mindstestørrelsen ændret, uanset at de nye grundbeløb pr. 1. oktober 1950 gennemsnitlig oversteg de gamle grundbeløb med 614 promille for landbrugsejendomme med fra 35 000 til 40 000 kr. i gammelt grundbeløb og med 549 promille for landbrugsejendomme med fra 8 000 til 12 000 kr. i gammelt grundbeløb, hvilket ville have gjort det rimeligt at foretage en tilsvarende forhøjelse af mindstestørrelsen i grundværdi for landbrugsejendomme til ca. 1 600 kr.

Da landbrugsjorder ved den i 1956 foretagne vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er ansat til betydelig højere grundværdi end ved vurderingen i 1950, vil yderligere et stort antal ejendomme blive underkastet lovens bestemmelser, uden at der er sket nogen ændring i ejendommenes karakter, som rimeligvis, at de får opretholdelsespligt.

Da det må anses for uheldigt, at kriteriet for, om en ejendom er underkastet landbrugslovens bestemmelser, ikke ligger fast, foreslås det nu at erstatte mindstestørrelsen i grundværdi med en mindstestørrelse i grundbeløb pr. 1. oktober 1950 og at sætte denne mindstestørrelse til 2 000 kr.

Idet jeg i øvrigt henviser til de forslagene vedføjede bemærkninger, tillader jeg mig

at anbefale alle tre lovforslag til velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har dernæst den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind*.

Ifølge forslaget skal der kunne gives enkeltpersoner og foreninger bevilling til at holde auktioner over skind af pelsdyr, der er opdrættet her i landet, uden at betale auktionsafgift.

Som det vil være det høje ting bekendt, er der tidligere tilvejebragt lovhjemmel for, at en række andre indenlandske produkter, såsom haveprodukter, frugt, fisk og avlsdyr, kan tillades solgt ved afgiftsfri auktioner.

Sådanne bestemmelser findes ikke for så vidt angår salg af pelsdyrskind, og da det vil være af betydning for pelsdyravlerne, at de også kan afholde afgiftsfri auktioner, navnlig da auktionerne i Sverige, Norge, Finland og England, der for en stor del besøges af de samme opkøbere, er afgiftsfri, skal jeg med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om brunkullejer*.

Formålet med lovforslaget er at tilvejebringe lovhjemmel dels for en fortsættelse af det arbejde, der i det meste af en halv snes år har fundet sted med tilplantning af afgravede brunkularealer i Jylland, dels for en ordning, der kan sikre, at der ikke fremtidig opstår arealer, der på grund af stedfunden brunkulgravning henligger i en landskabeligt skæmmende forfatning og eventuelt tillige frembyder fare for sandpiskning og jordskred.

Da brunkulgravningen under den anden verdenskrig fandt sted, skete det i henhold til den daværende lovgivning under statens kontrol, men de hensyn, der gjorde sig gældende, var alene hensyn til fremskaffelse